

ropas Kultur vilde gaa til Grunde. Folkene vil ikke stille overdrevne Fordringer til denne første Afrustningskonference, der maa følges af andre. Folkene forstaaer meget vel den fælles Afrustnings indviklede Karakter, de venter ikke straks en fuldstændig Løsning af Problemet. Hvis den første Afrustningskonference kan standse Rustningskapløbet, naa til beskedne Indskrænkninger i de nuværende Rustninger og fastlægge et foreløbigt Program for en følgende, gradvis Afrustning, da vil det ikke være et Nederlag, det vil være en Succes, der vil styrke Folkenes Tillid til Folkeforbundet og de andre medvirkende Stater, saa der skabes langt fastere Grund for det internationale Arbejde for Menneskenes fælles Interesser. Udenrigsministerens Tale med Oversættelse til Dansk vedføjes som *Bilag 4*, Sp. 3841.

Foster, Canada, understregede stærkt Betydningen af, at hans Folk afgørende og for bestandigt havde vendt sig mod den gamle Forestilling, at Regeringer og Rigsdage havde Ret til at sætte Individernes Liv paa Spil mod deres Villie som Indsats i Staternes Strid. Delegerede fra *Sverige*, *Ungarn*, *Østrig* og *Kina* sluttede sig til det britiske Forslag, ligesom den hollandske Delegerede *Loudon* senere under Debatten udtalte den nederlandske Regerings Tilslutning til de vigtigste Principer deri, medens Repræsentanter for *Polen*, *Rumænien* og det *serbisk-kroatisk-slovenske Kongerige* var imod.

Den græske Delegerede *Politis* mente ikke, at Udvalgets Flertal vilde støtte Lord *Cecil's* Forslag. Imidlertid vilde det være nyttigt for det forberedende Udvalg at kende de i 3. Udvalg faldne Udtalelser, og han foreslog Vedtagelsen af en Beslutning, hvori der henvises til den forventede Enighed om de sømilitære Rustninger, som vil muliggøre det for det forberedende Udvalg at naa til Enighed om Metoderne for Afrustning til Søs, til de Udtalelser, der i 3. Udvalg er fremkommet om de Principer, det forberedende Udvalgs Arbejde bør afsluttes efter, og til, at en Løsning af Afrustningsspørgsmaalet kun vil kunne naas ved gensidige Indrømmelser. Dernæst mindes

der om Forsamlingens Beslutning af 1928 om snarest muligt at tage det første Skridt henimod Rustningernes Begrænsning, og der udtales Haab om, at det forberedende Udvalg snarest vil optage Arbejdet med at udarbejde Konventionsudkastet, og det foreslaas, at 3. Udvalgs og Forsamlingens Forhandlinger vedrørende Sagen skal oversendes til det forberedende Udvalg.

Lord *Cecil* udtalte, at han stadig indtog det Standpunkt, at det forberedende Udvalgs Drøftelse om de i hans Forslag nævnte 4 Punkter, og fremfor alt om Begrænsninger af Krigsmateriellet, endnu ikke kunde gælde for afsluttede. Om det i hans Forslags Punkt 2 anvendte Udtryk: Styrkeres Størrelse, forklarede han, at det ikke med Nødvendighed omfattede Spørgsmaalet om de uddannede Reserver; han indrømmede, at det var formuleret saa vagt, at det gav Mulighed for at tage Spørgsmaalet op igen, men Hensigten havde været at redigere det saaledes, at det tillod at drøfte enhver anden Løsning af Spørgsmaalet om Styrkerne. De vigtigste Punkter i hans Forslag holdtes altsaa endnu aabne i det forberedende Udvalg. Ud fra dette Synspunkt vilde han give Afkald paa en Afstemning om Resolutionsforslaget med de fire Punkter. Han var dog ikke — saaledes som *Politis* havde været det — sikker paa, at hans Forslag ikke vilde have opnaaet Flertal indenfor Udvalget. For imidlertid ikke at vanskeliggøre det forberedende Udvalgs videre Arbejde og fremkalde en aaben Konflikt, vilde han trække sit Forslag tilbage og give *Politis'* Forslag sin Tilslutning.

Den franske Delegerede *Massigli* gav i en kort Erklæring ligeledes dette Forslag sin Tilslutning.

Grev *Bernstorff*, Tyskland, erklærede, at han vilde have foretrukket at vedtage *Cecil's* Resolution fremfor *Politis'*.

Politis' Forslag vedtoges derefter af 3. Udvalg og forelagdes i Forsamlingen af Belgieren *Pouillet*, der var valgt til Rapportør. Af hans Beretning, der kort resumerer Forhandlingerne i 3. Udvalg fremgaar det, at det af Udenrigsminister *Munch* frem-